

Koninklijke Nederlandse Voetbalbond

College van Arbiters

ARBITRAAL VONNIS

nr. 1437

d.d. 22 december 2016

inzake

K.M.G.G.A. Knops,

wonende te Herten,

verzoeker,

gemachtigde: mr. W.F.C. van Megen

tegen:

De stichting met volledige rechtsbevoegdheid

Stichting MVV,

verweester,

gemachtigde: drs. J.W.M. Thoma

ARBITRAAL VONNIS NR. 1437

De Arbitragecommissie van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB) bestaande uit mr. F.G.P.M. Spreuwenberg, wonend te Breda, voorzitter, mr. F.A. van Brussel, wonend te Utrecht, arbiter, mr. P.S. van Minnen, wonend te Schoonhoven, arbiter, en mr. N.A. de Leeuw, secretaris, heeft vonnis gewezen in de navolgende zaak:

inzake

K.M.G.G.A. Knops,

wonende te Herten,

verzoeker,

gemachtigde: mr. W.F.C. van Megen

tegen:

De stichting met volledige rechtsbevoegdheid **Stichting MVV**,

verweester,

gemachtigde: drs. J.W.M. Thoma

Het verloop van de procedure

1. Bij verzoekschrift, ingediend op 29 augustus 2016, heeft verzoeker, hierna te noemen: "**Knops**", een vordering ingesteld tegen verweester, de stichting MVV, hierna te noemen: "**MVV**", waarbij Knops een schadeloosstelling vordert conform artikel 6, lid 6 juncto lid 5b van de CAO voor contractspelers betaald voetbal Nederland (verder: de cao) en maakt hij aanspraak op een bedrag van € 8.640,00, vermeerderd met de wettelijke rente hierover vanaf 1 juli 2016, alsmede veroordeling van MVV in de proceskosten, waaronder het salaris van de gemachtigde.
2. Bij verweerschrift, ingediend op 22 november 2016, voert MVV verweer tegen de vordering en verzoekt zij de Arbitragecommissie de vordering van Knops niet te honoreren en Knops te veroordelen in de proceskosten, waaronder begrepen de kosten van het geding en de nakosten.

3. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op maandag 28 november 2016.

De gemachtigde van de heer Knops, ter zitting aanwezig, heeft vooraf laten weten dat de heer Knops niet in de gelegenheid is de mondelinge behandeling bij te wonen. De gemachtigde van Knops heeft zich tijdens de mondelinge behandeling laten vervangen door mr. Alex van Megen. MVV is ter zitting vertegenwoordigd door haar gemachtigde de heer Thoma.

Bevoegdheid

4. Beide partijen zijn lid van de KNVB, zodat de Arbitragecommissie ingevolge artikel 8 van de statuten juncto artikel 1 van het arbitragereglement in beginsel bevoegd is van het geschil kennis te nemen.

Vaststaande feiten

5. Tussen partijen staat als erkend dan wel onvoldoende weersproken vast dat Knops op basis van (verlengde) arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd als profvoetballer werkzaam is geweest bij MVV vanaf 2011 tot 30 juni 2016. Op de arbeidsovereenkomst tussen partijen is de cao die een looptijd heeft van 1 juli 2014 tot en met 30 juni 2018, van toepassing. Artikel 6 van de cao luidt voor zover in deze van belang:

"Aanvang en einde der dienstbetrekking

1. De aanvangsdatum van de arbeidsovereenkomst tussen de Werkgever en de Werknemer wordt in de individuele arbeidsovereenkomst vermeld. De arbeidsovereenkomst wordt steeds aangegaan voor bepaalde tijd en dient te eindigen op 30 juni van enig jaar.
2. In afwijking van het bepaalde in artikel 7:668a BW blijven alle tussen dezelfde partijen aangegane arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd steeds gelden als aangegaan voor bepaalde tijd. Het bepaalde in dit lid geldt bij arbeidsovereenkomsten die elkaar opvolgen met tussenpozen van maximaal drie maanden, ongeacht de duur van de arbeidsverhouding die door de opeenvolging van arbeidsovereenkomsten ontstaat en ongeacht het aantal opeenvolgende arbeidsovereenkomsten waaruit de arbeidsverhouding is samengesteld. Ten aanzien van het hiervoor gestelde geldt een maximum van 12 jaar.
4. De verlengde arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd eindigt na de mededeling door de Werkgever of door de Werknemer. De mededeling geschiedt tegen de laatste dag van de periode waarvoor de arbeidsovereenkomst is aangegaan.
5. In afwijking van het bepaalde in lid 4 van dit artikel kan de Werkgever die deelneemt aan de hoogste klasse van het Nederlands betaald voetbal (Eredivisie) een verlengde arbeidsovereenkomst met de Werknemer met wie de arbeidsverhouding tenminste vijf volledige opeenvolgende jaren heeft geduurd, en wiens Jaarsalaris vermeerderd met de vakantietoeslag als bedoeld in artikel 9 van deze CAO in het laatste jaar van de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet hoger is dan drie maal het voor dat jaar vastgestelde maximumdagloon in het kader van de WVMIA, slechts doen eindigen door:

- a. opzegging met inachtneming van de opzegbepalingen als geldend voor contracten voor onbepaalde tijd, of
- b. door de mededeling aan de Werknemer onder toekenning van een schadeloosstelling in verband met de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

De schadeloosstelling bedraagt het aan het einde van de arbeidsovereenkomst geldende Maandsalaris vermenigvuldigd met 0,5, maal het aantal volledige dienstjaren dat de arbeidsverhouding heeft geduurd, zulks met een maximum schadeloosstelling van in totaal 3,5 Maandsalaris. Het laatste dienstjaar geldt als volledig dienstjaar. In het kader van dit lid gelden arbeidsovereenkomsten die elkaar opvolgen met tussenpozen van minder dan drie maanden als elkaar direct opvolgende arbeidsovereenkomsten."

- 6. Het in lid 5 van dit artikel bepaalde is van overeenkomstige toepassing op de Werkgever die deelneemt aan de op één na hoogste klasse van het Nederlands betaald voetbal (Eerste Divisie), met dien verstande dat de bepalingen als bedoeld onder a en onder b van dat lid gelden voor de Werknemer met wie de arbeidsovereenkomst bij dezelfde Werkgever tenminste drie volledige opeenvolgende jaren heeft geduurd, en wiens Jaarsalaris vermeerderd met de vakantietoeslag als bedoeld in artikel 9 van deze CAO in het laatste jaar van de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet hoger is dan het voor dat jaar vastgestelde maximumdagloon in het kader van de WWWIA.
- 9. Op de arbeidsovereenkomst die onder de werking van dit artikel valt, zijn de bepalingen van artikel 7:677, 678, 679 en 685 BW onverminderd van toepassing. De Werkgever, die met gebruikmaking van het bepaalde in de leden 4 tot en met 7 van dit artikel de arbeidsovereenkomst met de Werknemer heeft doen eindigen, besluit alsnog de arbeidsovereenkomst met diezelfde Werknemer voort te zetten, kan dat alleen doen tegen arbeidsvoorwaarden die tenminste gelijk zijn aan de voorwaarden zoals die golden in het laatste jaar van de eerder beëindigde arbeidsovereenkomst."

Bij (aangetekende) brief van 30 maart 2016 heeft MVV aan Knops meegedeeld dat de arbeidsovereenkomst niet verder wordt verlengd en dat daarmee aan de samenwerking tussen partijen op 30 juni 2016 een einde komt.

Standpunt van partijen

- 6. Knops legt aan zijn vordering ten grondslag dat MVV ingevolge het bepaalde in de cao voor de beëindiging van zijn verlengde arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd nodig is dat MVV een tijdige aanzegging heeft gedaan.
- 7. Knops stelt dat MVV na de formele aanzegging hem een aanbieding heeft gedaan om de arbeidsovereenkomst alsnog te verlengen. Dat heeft geleid tot onderhandelingen tussen partijen welke niet tot overeenstemming hebben geleid. Knops heeft in de loop van juni 2016 een contract getekend bij de Engelse profclub Port Vale.
- 8. Knops stelt dat hij op basis van artikel 6 lid 5 juncto lid 6 van de cao recht heeft op de schadeloosstelling omdat voldaan is aan de drie in de cao genoemde voorwaarden om voor deze schadeloosstelling in aanmerking te komen. Immers er was sprake van een verlengd arbeidscontract voor bepaalde tijd, MVV heeft de mededeling gedaan dat het contract niet verder zou worden verlengd, hij is drie opeenvolgende seizoenen in dienst geweest bij MVV en zijn salaris, vermeerderd met vakantietoeslag, was niet hoger dan het vastgestelde maximum dagloon. Knops stelt dat hij daarom recht heeft op een bedrag van 2,5 maal het laatstelijk verdiende maandsalaris.

9. MVV stelt daar zakelijk weergegeven tegenover dat na de formele opzegging van de arbeidsovereenkomst per 30 maart 2016, zij voortdurend in onderhandeling is gebleven over een nieuw (verlengd) contract met Knops en dat MVV Knops uiteindelijk een aanbieding heeft gedaan, waarvan de arbeidsvoorwaarden beter waren dan die golden in het laatste jaar van de eerder beëindigde overeenkomst. Op 31 mei 2016 respectievelijk 6 juni 2016 heeft MVV een aanbieding gedaan die een meerjarig arbeidscontract omvatte en een substantieel hogere reiskostenvergoeding met een basissalaris van € 3.000,00 bruto per maand in het eerste jaar en € 3.300,00 bruto per maand in het tweede jaar. MVV stelt dat dit aanbod zeker in onderlinge samenhang gezien beter was dan de arbeidsvoorwaarden van de laatste arbeidsovereenkomst.
10. MVV concludeert dan ook dat zij niet schadeloosstellend is en geen schadeloosstelling verschuldigd is. Knops heeft bovendien geen schade geleden en MVV heeft al het mogelijke gedaan om Knops een verbeterde aanbieding te doen.
11. Ook is MVV van mening dat bij uitleg van de cao zij geen schadeloosstelling verschuldigd is. Een schadeloosstelling is in de optiek van MVV eerst aan de orde als het niet voortzetten van de arbeidsovereenkomst volledig is te wijten aan de werkgever en dat is in deze niet het geval. Knops heeft immers - naar MVV stelt - een lucratiever aanbod aanvaard. Hij heeft een minimaal gelijkwaardig aanbod van MVV naast zich neergelegd.
12. MVV wijst voorts op artikel 6 lid 9 van de cao, welk artikel MVV het recht zou geven om de arbeidsovereenkomst voort te zetten zonder interventie van de werknemer tegen minimaal dezelfde arbeidsvoorwaarden. MVV stelt dat zij Knops een aanbod heeft gedaan om de arbeidsovereenkomst voort te zetten tegen tenminste gelijkwaardige arbeidsvoorwaarden. Knops heeft dat aanbod echter niet aanvaard. Voorts wijst MVV op de wettelijke transitievergoeding welke transitievergoeding voor wat betreft de doelstelling vergelijkbaar is met de schadeloosstelling van de cao. De wettelijke regeling houdt in dat bij cumulatie van transitievergoeding met schadeloosstelling op grond van een Cao-bepaling geen samenloop kan plaatsvinden maar dat de voor de werknemer meest gunstigste regeling voor gaat. MVV stelt zich dan ook op het standpunt dat bij het huidige feitencomplex een transitievergoeding op basis van de WWZ niet aan de orde is. De uitleg van de cao-bepaling leidt ook met toepassing van een "*anticiperende interpretatiemethode*" niet tot het verschuldigd zijn van de schadeloosstelling. Subsidiair wijst MVV erop dat indien desalniettemin de schadeloosstelling verschuldigd is, deze in ieder geval gemaximeerd moet worden op bruto € 8.000,00 en niet zoals verzocht op € 8.640,00 bruto, omdat onder het

begrip maandsalaris als bedoeld in de cao niet de vakantietoeslag gerekend dient te worden. MVV verwijst in dit kader naar artikel 1 lid 5 van de cao waarin maandsalaris wordt gedefinieerd.

Beoordeling van het geschil

13. De arbitragecommissie stelt allereerst vast dat door de formele aanzegging door MVV van 30 maart 2016 de arbeidsovereenkomst tussen partijen met ingang van 30 juni 2016 is geëindigd en dat MVV in beginsel de schadeloosstelling van artikel 6 lid 5 verschuldigd is omdat aan de voorwaarden om voor zo'n schadeloosstelling in aanmerking te komen is voldaan. Deze schadeloosstelling heeft het karakter van een gefixeerde schadevergoeding, hetgeen met zich brengt dat de partijen die de cao tot stand hebben gebracht, de schade bij voorbaat hebben begroot, derhalve onafhankelijk van de daadwerkelijk geleden schade.
14. Op grond van artikel 6 lid 9 van de cao kan de werkgever besluiten de arbeidsovereenkomst alsnog voort te zetten. Dat kan de werkgever echter alleen doen tegen arbeidsvoorwaarden tenminste gelijk aan de arbeidsvoorwaarden zoals die golden in het laatste jaar van de eerder beëindigde arbeidsovereenkomst.
15. Tussen partijen is in confesso dat MVV per email van 6 juni 2016 een laatste aanbod heeft gedaan waarbij het bruto maandsalaris van Knops € 3.000,00 zou gaan bedragen in het eerste jaar van verlenging en € 3.300,00 in het tweede jaar (bijlage 1 bij verweerschrift). Ter zitting is vast komen te staan dat het laatst geldende maandsalaris van Knops in seizoen 2015/2016 € 3.200,00 bedroeg omdat hij voldaan had aan de voorwaarden uit bijlage 1 ("Nadere uitwerking arbeidsovereenkomst") in het bijzonder aan de voorwaarden vermeld in artikel 3 onder 3 van deze bijzondere voorwaarden. Immers in het seizoen 2015/2016 heeft Knops meer dan 20 keer 45 minuten heeft gespeeld in officiële wedstrijden in het eerste team van MVV waardoor zijn salaris structureel en permanent (dat wil zeggen ongeacht of hij speelde) is verhoogd tot € 3.200,00 bruto per maand.
16. De laatste aanbieding van MVV lag daar dus onder en was dus lager dan het laatstelijk door Knops bij MVV genoten maandsalaris. Daarenboven heeft MVV ter zitting opgemerkt dat het nieuw aangeboden contract geen bepaling kende dat het maandsalaris zou worden verhoogd als Knops een bepaald aantal wedstrijden zou spelen in het eerste team zoals dat wel gold in het contract in het seizoen 2015/2016. Dat betekent dat het basissalaris van Knops in ieder geval in het eerste jaar van de verlenging, dus in seizoen 2016/2017, per maand € 200,00 bruto lager zou komen te liggen dan daarvoor. Daarmee was de aanbieding

van MVV van 6 juni 2016 niet een aanbieding waarbij de arbeidsvoorwaarden tenminste gelijk waren aan de arbeidsvoorwaarden zoals die in het seizoen 2015/2016 golden.

Daardoor was naar het oordeel van de Arbitragecommissie geen sprake van een besluit tot voortzetten van de arbeidsovereenkomst dat voldeed aan de voorwaarden als bedoeld in lid 9 van artikel 6 cao. Dit betekent dat MVV in beginsel de schadeloosstelling op grond van art. 6 lid 5 juncto lid 6 cao verschuldigd is.

17. Dat Knops geen schade heeft geleden doordat hij een contract heeft getekend bij een Engelse club is gelet op het karakter van de in de cao omschreven schadeloosstelling niet van belang nu deze bepaling het karakter heeft van een gefixeerde schadevergoeding. MVV heeft voor het overige geen feiten of omstandigheden aangevoerd waarom het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn als aan Knops deze schadeloosstelling wordt toegekend. De vraag of het niet verlengen van de arbeidsovereenkomst aan MVV is te wijten is in het kader van de beoordeling van de vraag of aan Knops deze schadeloosstelling moet worden toegekend niet relevant nu de cao deze voorwaarde niet stelt. Dit leidt ertoe dat de vordering van Knops voor toewijzing gereed ligt, zij het dat de Arbitragecommissie met MVV van oordeel is dat de hoogte van deze schadeloosstelling beperkt moet worden tot € 8.000,00 bruto. Immers de cao schrijft voor dat de schadeloosstelling berekend moet worden door het "maandsalaris" zoals gedefinieerd in de cao. In artikel 1 lid 5 van de cao wordt het maandsalaris omschreven als het vaste brutosalairis per maand, alleen te vermeerderen met gegarandeerde premies. Over vakantietoelage wordt niet gesproken.
18. Als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij zal MVV worden veroordeeld in de kosten van de procedure als hierna bepaald.

Rechtdoende als goede mannen naar billijkheid

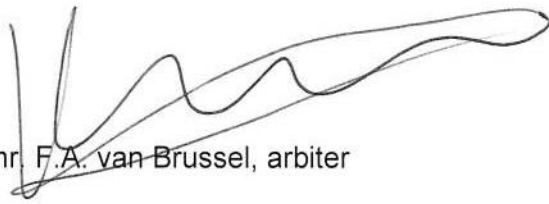
19. Veroordeelt MVV tot betaling aan Knops van € 8.000,00 bruto, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 1 juli 2016 tot aan de dag van volledige betaling en veroordeelt MVV tot betaling van de kosten van de procedure aan de zijde van de KNVB begroot op € 475,00 en aan de zijde van Knops op € 325,00.

Wijst af het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen te Zeist op 22 december 2016.

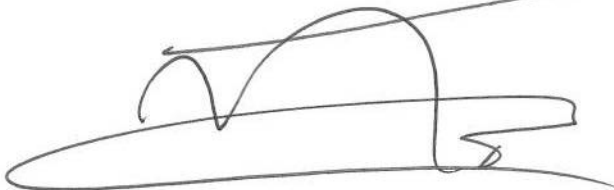
mr. F.G.P.M. Spreuwenberg, voorzitter

mr. F.A. van Brussel, arbiter

mr. P.S. van Minnen, arbiter

mr. N.A. de Leeuw, secretaris